

zorgd, dat zag men. Baas Velde had ook 't schoonste vee van 't dorp; nooit had hij ziekten in den stal. Hij zei tegen elk, die vroeg hoe hij deed:

— “Houd uwe stallen zuiver en laat de beesten zooveel mogelijk in de lucht op de weide, ge zult varen gelijk ik. „

Maar sommigen geloofden hem niet, en peinsden dat hij 't een of 't ander geheim had, welk hij voor zich hield. Dat geheim was de werkzaamheid en de wijsheid van den boer. Hij was over alles bezorgd, over 't kleinste lijk over 't grootste, altijd bezig met zijn doeninge; wanneer er een rustdag kwam, dan deed hij niet als velen, in de herberg zitten en zuipen, neen; dan sprak hij met vrouw en kinders en las nuttige boeken over landbouw, veekweek, gezondheidsleer, enz., welke de wijze schoolmeester hem gewillig leende. Dat alles maakte hem slimmer en zoo was hij een boer boven velen geworden. — Hij voelde dat hij vooruitging, dat allen rond hem, door hem, gelukkig waren, en hij was fier op zijn werk. Hij keek met welbehagen vóór zich en voelde blijheid in zijn hart om 't geen hij zag. Weelderige jonge fruitboomen waarvan de witgekalkte stammen zich scherp afteekenden op het donker goed gemest gras, dat schooner als het rijkste tapijt zich onder den blauwen hemel uitspreidde; zijn vette beesten daarop rustig herkauwende en bovenal in die mooie omgeving zijne